

Original Article

Investigating the Relationship between Social Capital and Crime in Iran (Case Study: Murder)

Mehrnoush Ebrahimi¹, Mehdi Esmaeli^{2*}, Mehdi Kazemi jooybari³

1. PhD Student Criminal Law and Criminology, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University (International Branch), Amol, Iran.
2. Assistant Professor Department of Criminal Law and Criminology, Ghaemshahr, Islamic Azad University, Mazandaran, Iran. (Corresponding Author) Email: Dresmaeli@yahoo.com
3. Assistant Professor Department of Criminal Law and Criminology, Islamic Azad University, Ayatollah Amoli Branch, Amol Branch, Iran.

Received: 9 Jan 2019 Accepted: 5 Jan 2021

Abstract

Objective and Background: One of the Old Concerns of the Mankind has Been Overcoming the Problems of the Society, Especially the Harms and Damages Extant Therein. The Social Damages Feature a Vast and Complicated Structure. Social Capital Along With Physical Capital and Workforce is a Factor Influencing the Economic Progress and Social Welfare's Enhancement. Social Capital Shapes Titles Like Norms, Trust and Bilateral Interaction and, in This Regard, the High Level of Crime and Criminality Denote the Low Level of the Social Capital in the Society. The Present Study Aims at Investigating the Significance Level of the Relationship Between the Social Capital and Crime Perpetration in Iran in Respect to Murder.

Study's Findings: The Findings Indicated the Bilateral Interaction Between the Social Capital's Level and Crime and Criminality; The Lower the Level of the Social Capital in the Community, The Higher the Level of Crime Perpetration and Criminality. Considering the Existent Relationship and Its Nature, it is Necessary to use the Previous Findings and do Constant Research to Better Recognize the Foresaid Relationship. Therefore, in Investigating the Issue and Finding a Solution Thereto, It Was Found out that Social Capital Possesses a Significant Position and the Researchers Have Begun to Pay a Greater Deal of Attention Thereto.

Study Method: The Present Descriptive-Analytical Study Has Been Conducted Based on Library Research.

Ethical Considerations: Trustworthiness, Scientific Impartiality and Honesty have Been the Principles Observed From the Beginning to the End of This Article.

Conclusion: Social Capital Plays a Considerable Role in Most of the Social Phenomena, Particularly the Harms and the Criminal Events and it is of a Great Importance in Finding a Solution in Terms of Elucidation and Recognition. Thus, it Can be Stated in Its Definition that Social Capital is a set of Capitals, Institutions-Driven Resources, Social Relations and Norms on Which the Quality of the Mutual Social Actions is Dependent. Therefore, Aiming at the Investigation of the Social Capital's Status, the Country's Murder Statistics and the Relationship Between Social Capital and Its Aspects With the Murder Statistics, Measures Were Taken in Line With the Analysis of the Extant Data. The Investigations' Results Indicated That Iran's Mean Social Capital Is 49% and Lower Than the Spectrum's Average. Moreover, The Murder Statistics Have Been Ascending From 2012 to 2015 But a Reduction Has Been Evidenced for 2016 in Respect to 2015. The Statistical Tests, as Well, Demonstrated that There is a Significant Correlation Between Total Social Capital and all Its Aspects With Murder Meaning That the Reduction in Social Capital Inversely Influences the Crime (Murder) and Criminality Statistics.

Keywords: Social Capital; Public Trust; Social Participation; Social Interaction; Crimes; Murder

Please Cite This Article As: Ebrahimi M, Esmaeli M, Kazemi jooybari M. Investigating the Relationship between Social Capital and Crime in Iran (Case Study: Murder). *Iran J Med Law, Special Issue on Human Rights and Citizenship Rights 2018; 345-355.*

بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم در ایران (مطالعه موردی قتل)

مه‌رنوش ابراهیمی^۱، مهدی اسماعیلی^{۲*}، مهدی کاظمی جویباری^۳

۱. دانشجوی دکتری تخصصی حقوق جزا و جرم‌شناسی، واحد آیت‌الله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد بین‌الملل)، آمل، ایران.

۲. استادیار گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، قائم‌شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، ایران. (نویسنده مسؤول) Email: Dresmaeli@yahoo.com

۳. استادیار گروه حقوق کیفری و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آیت‌الله آملی، واحد آمل، ایران.

دریافت: ۱۳۹۷/۱۰/۱۹ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۰/۱۶

چکیده

زمینه و هدف: یکی از دغدغه‌های دیرین بشر، از بین بردن مشکلات جامعه؛ به خصوص آسیب‌های موجود در آن بوده است. آسیب‌های اجتماعی دارای ساختاری گسترده و پیچیده است سرمایه اجتماعی در کنار سرمایه فیزیکی و نیروی کار یکی از علل مؤثر در پیشرفت اقتصادی و ارتقای سطح رفاه اجتماعی می‌باشد. سرمایه اجتماعی عناوینی همچون هنجارها، اعتماد و تعامل دوجانبه را شکل می‌دهد که از این جهت بالا بودن جرم و جنایت معرف پایین بودن سطح سرمایه اجتماعی در جامعه است. هدف ما در این مقاله بررسی سطح معنا داری و ارتباط بین سرمایه اجتماعی و جرم در ایران با عنایت به مطالعه موردی قتل می‌باشد.

یافته‌های تحقیق: یافته‌ها حاکی از تعامل دوسویه سطح سرمایه اجتماعی و جرم و جنایت می‌باشد و هرچه سطح سرمایه اجتماعی در اجتماع پایین‌تر باشد در بالا رفتن جرم و جنایت مؤثر است. با عنایت به رابطه موجود و ماهیت آن ایجاب می‌کند که با استفاده از یافته‌های سابق، و تحقیقات و مطالعات مداوم به شناخت بیشتر آن اقدام شود. از این رو در بررسی و چاره‌جویی آن، مسئله سرمایه اجتماعی جایگاه مهمی پیدا کرده است و توجه محققان این حوزه را به خود معطوف داشته است.

روش تحقیق: این مقاله به صورت توصیفی - تحلیلی و با استفاده از روش کتابخانه‌ای تهیه و تدوین گردیده است.

ملاحظات اخلاقی: از ابتدا تا انتهای این مقاله به اصل امانتداری، عدم جانبداری علمی و اصل صداقت پایبند بوده‌ایم.

نتیجه‌گیری: سرمایه اجتماعی نقش به‌سزایی در عمده پدیده‌های اجتماعی؛ خاصه آسیب‌ها و پدیده مجرمانه دارد و در چاره‌جویی آنها از حیث تبیین و شناخت، عامل مهمی است. از این رو در تعریف آن می‌توان گفت: سرمایه اجتماعی به مجموعه سرمایه، منابع حاصل از نهادها، روابط اجتماعی و هنجارهایی اطلاق می‌شود که کمیت و کیفیت کنش متقابل اجتماعی وابسته به آن است. بنابراین با هدف بررسی وضعیت سرمایه اجتماعی، آمار قتل در کشور و رابطه بین سرمایه اجتماعی و ابعاد آن با آمار قتل، اقدام به تحلیل ثانویه داده‌های موجود نموده‌ایم. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که میانگین سرمایه اجتماعی کشور ۴۹ درصد و پایین‌تر از میانگین طیف است. به علاوه آمار قتل در کشور از سال ۱۳۹۱ تا سال ۱۳۹۴ روند افزایشی داشته، اما در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۱۳۹۴ این میزان کاهش داشته؛ همچنین آزمون‌های آماری نشان می‌دهد بین سرمایه اجتماعی کل و تمام ابعاد آن با قتل همبستگی معناداری وجود دارد، یعنی کاهش سرمایه اجتماعی بر افزایش آمار جرم و جنایت (قتل) تأثیر معکوس دارد.

واژگان کلیدی: سرمایه اجتماعی؛ اعتماد عمومی؛ مشارکت اجتماعی؛ تعامل اجتماعی؛ جرائم؛ قتل

مقدمه

در دنیای امروز جرم، به منزله جدی‌ترین مسئله اجتماعی هر جامعه‌ای تلقی می‌گردد و میزان این ناهنجاری اجتماعی در تمام جوامع اعم از جهان اول، دوم یا سوم رشد چشمگیری پیدا نموده است؛ از این رو سازمان‌های تخصصی و پژوهشگران رشته‌های علمی مثل حقوق، جرم‌شناسی، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و حتی گاه اقتصاد و مدیریت کوشیده‌اند آن را مورد کاوش علمی قرار دهند. بررسی آمار جرائم بین سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ نشان می‌دهد تمام جرائم در کشور بین این سال‌های روند افزایشی داشته است. طبق اطلاعات مرکز آمار ۵۴۵/۴۷۶ فقره سرقت در سال ۱۳۹۱ در کشور ثبت شده است، در حالی که این آمار در سال ۱۳۹۵ (۵۸۵/۹۰۶ فقره) با افزایش ۷ درصدی مواجه شده است بیشترین آمار سرقت در کشور مربوط به سرقت لوازم و وسایل داخلی خودرو و کمترین آن مربوط به سرقت از اماکن دولتی است. همچنین در سال ۱۳۹۰، ۴۹۳/۹۰۲ کیلوگرم و در سال ۱۳۹۵ تعداد ۷۱۰/۴۴۳ کیلوگرم جرم مربوط به مواد مخدر ثبت شده است که سیستان و بلوچستان با ۲۰۰/۶۲۴ مورد بالاترین و استان ایلام با ۵۵۱ مورد پایین‌ترین آمار جرائم مواد مخدر را در سال ۱۳۹۵ داشته‌اند. این آمار نشان‌دهنده مسئله قانون‌گریزی در جامعه است؛ زیرا بقای هر جامعه به نظم آن جامعه وابسته است و نظم اجتماعی هم بر پایه قوانین پذیرفته‌شده جامعه قرار دارد. بر این اساس، قانون‌مداری موجب پایداری جامعه و قانون‌گریزی موجب به خطر افتادن و فروپاشی یک جامعه است (۱).

سرمایه اجتماعی یکی از شاخصه‌های مهم برای بقا و دوام هر نظام اجتماعی نیز محسوب می‌شود و با عنایت به این سرمایه از طریق مجموعه‌ای از روابط و هنجارهای اجتماعی به کیفیت روابط اجتماعی و توسعه و تحکیم همبستگی جوامع برای رشد و موفقیت و توسعه کمک می‌کند. پرداختن به چیستی و ماهیت آن و همچنین توجه پیامدهای آن در نظام اجتماعی دارای اهمیت است. از سوی دیگر سرمایه اجتماعی به یکی از بحث‌برانگیزترین مفاهیم علوم گوناگون نظیر علوم انسانی، اجتماعی، اخلاق و حقوق بدل شده و حجم ادبیات

دانشگاهی و سیاسی مرتبط با آن در اغلب جوامع با سرعت در حال گسترش است؛ چرا که ذات این مفهوم متأثر از پدیده‌های فرهنگی و اجتماعی است. پرواضح است که موفقیت و تحقق اهداف یک سازمان و شبکه کاملاً به کیفیت روابط و پیوندها و حسن ظن میان اعضای آن، بستگی دارد. در همین راستا، جامعه نیز، در تعامل کامل با سرمایه اجتماعی است؛ به طوری که هر اقدامی مبتنی بر توسعه، ضرورتاً در گرو این مفهوم است و بدون آن، رسیدن به مقصود، یا محال است یا بسیار سخت. همچنین سرمایه‌های انسانی و اقتصادی و منابع طبیعی، در سایه سرمایه اجتماعی است که به بهترین نحو و در جهت هم‌زیستی مسالمت‌آمیز و تعالی مورد استفاده قرار خواهند گرفت (۲).

وجود سرمایه اجتماعی کلید استقرار جامعه مدنی و حیات شهروندی در هر جامعه‌ای است و عدم سرمایه اجتماعی به ناکارآمدی بسیاری از سیاست‌ها و طرح‌های پیشنهادی در حوزه گوناگون منجر می‌گردد (۳). جوامعی که برخوردار از این نوع سرمایه هستند، بستر مناسبی را برای شکل‌گیری جامعه‌ای توانمند، کارا و قدرتمند را فراهم می‌نمایند.

بررسی‌های تجربی نشان می‌دهد که سرمایه اجتماعی در کنار سرمایه فیزیکی و انسانی در توسعه کشورها اثر مثبتی دارد زیرا هنجارها و ارزش‌های مشترک موجود در سرمایه اجتماعی موجب تسهیل همکاری‌های اقتصادی و اجتماعی در جامعه می‌شود و توسعه جامعه را رقم می‌زند. فقدان سرمایه اجتماعی به معنای کاهش هنجارهای اجتماعی مرسوم مانند کاهش اعتماد و همکاری است که موجب افزایش هزینه‌های معاملاتی در جامعه می‌گردد. جرم و جنایت منعکس‌کننده عدم پایداری و تعهدات افراد به قوانین و مقررات جامعه است و گسترش میزان جرم نشان‌دهنده کاهش سرمایه اجتماعی، از این جهت شناخت مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی در پیشگیری از جرم دارای اهمیت ویژه‌ای است تا بر اساس آن بتوان راهکارهای مناسبی برای ارتقا سرمایه اجتماعی و در نتیجه، کاهش جرم و جنایت استفاده نمود (۴).

سرمایه اجتماعی به مجموعه سرمایه، منابع حاصل از نهادها، روابط اجتماعی و هنجارهایی اطلاق می‌شود که کمیت

و کیفیت کنش متقابل اجتماعی وابسته به آن است. سرمایه اجتماعی نقش به‌سزایی در عمده پدیده‌های اجتماعی؛ خاصه آسیب‌ها و پدیده مجرمانه دارد و در چاره‌جویی آنها از حیث تبیین و شناخت، عامل مهمی است. آسیب‌های اجتماعی دارای ساختاری گسترده و توی‌درتوی و پیچیده است و ماهیت آن ایجاب می‌کند که با استفاده از یافته‌های سابق، و تحقیقات و مطالعات جدید به شناخت بیشتر آن اقدام شود. یکی از دغدغه‌های دیرین بشر، از بین بردن مشکلات جامعه؛ به خصوص آسیب‌های موجود در آن بوده است. از این رو در بررسی و چاره‌جویی آن، مسئله سرمایه اجتماعی جایگاه مهمی پیدا کرده است و توجه محققان این حوزه را به خود معطوف داشته است (۵).

با توجه به این مهم، مطالعه سرمایه اجتماعی و زمینه‌گرایی به جرم و تحلیل ریشه‌های آن با توجه به عواقبی که چنین گرایش‌هایی می‌تواند به همراه داشته بشد و همچنین نقش پیشگیرانه سرمایه اجتماعی در پیدایش جرم از اهمیت شایانی برخوردار است. با توجه به اهمیت این مسائل در رفتار اجتماعی و فرهنگی کشور و نقش آن در میزان ارتکاب جرم در این تحقیق درصد هستیم تا به بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و نقش آن در بروز رفتار مجرمانه به طور خاص قتل پردازیم.

ادبیات پژوهش

مداح و شریفی (۱۳۹۰)، در تحقیقی با استفاده از اطلاعات مستخرج از زندانیان نمونه زندان مرکزی سمنان رابطه میان سرمایه اجتماعی و جرم با تأکید بر سه شاخص معرف سرمایه اجتماعی شامل اعتماد، هنجار و انسجام اجتماعی بررسی نمودند. نتایج این پیمایش نشان داده، میانگین سرمایه اجتماعی در گروه‌های مختلف جرم مانند مواد مخدر، سرقت و قتل به ترتیب ۵۹/۶۷، ۶۱/۵۹ و ۶۶ است که این مقادیر کمتر از متوسط سرمایه اجتماعی قابل حصول است و بر این اساس از نظر شاخص سرمایه اجتماعی، مجرمان در وضعیت مطلوبی قرار ندارند. همچنین رابطه معکوس تعداد دفعات ارتکاب جرم و مقادیر سرمایه اجتماعی تأیید و رابطه میان میزان سرمایه اجتماعی و نوع جرم تأیید نمی‌شود یعنی پایین بودن میزان

سرمایه اجتماعی در بین مجریان نمونه همگانی است (۳). آقاعلیان در سال ۱۳۹۲ در پایان‌نامه خود تأثیر سرمایه اجتماعی بر پیشگیری از وقوع جرم با استفاده از سرمایه اجتماعی در سه نهاد خانواده، مدرسه و محله، رابطه سرمایه اجتماعی و نقش این نهادها را در پیشگیری از جرم بررسی و تأثیر مشارکت و اعتماد اجتماعی را در پیشگیری از جرم مورد تحلیل قرار داده است. نتایج این مطالعه نشان داده که سرمایه اجتماعی خانواده (روابط صمیمی بین کودک و والدین، مدت‌زمانی که اعضای خانواده با هم سپری می‌کنند) و سرمایه اجتماعی مدرسه، میزان توانایی معلمان در ارائه یک الگوی مثبت و آموزش هنجارها در جامعه‌پذیری نمودن کودکان و نوجوانان و در نتیجه پیشگیری از جرم مفید خواهد بود. از سرمایه اجتماعی محله هم می‌توان در اداره امور محله و پیشگیری از جرم بهره برد. همچنین تمرکز بر مشارکت هرچه بیشتر شهروندان در اداره محیط شهری و استفاده از ظرفیت بالقوه آنان در مدیریت مسائل اجتماعی و زمینه‌هایی که منجر به بزهکاری می‌شود، در قالب نهادهای مردمی است. با افزایش اعتماد در بین شبکه‌های اجتماعی هم می‌توان روحیه تسامح، پذیرش بیگانگان و بازشناسی تفاوت‌های اجتماعی را به صورت معقول بین کنشگران اجتماعی گسترش داد و موجبات اجتماعی پیشگیری از جرم را فراهم آورد. در مجموع سرمایه اجتماعی می‌تواند از هزینه‌های بخش رسمی به مقدار قابل توجهی بکاهد و ابزار مناسبی برای پیشگیری از جرم به شمار آید (۴). رازقی و رضوانی (۱۳۹۲) با هدف تبیین جامعه‌شناختی تأثیر سرمایه اجتماعی بر جرم (ضرب و جرح عمدی) پژوهشی توصیفی-تحلیلی را به روش پیمایش انجام داده‌اند. این پژوهش درصدد اثبات وجود رابطه‌ای معنادار و البته چند بعدی میان سرمایه اجتماعی و جرم است؛ به طوری که با توسعه و تقویت سرمایه اجتماعی درون‌گروهی و برون‌گروهی، جرایم کاهش می‌یابند، همچنین با افزایش سرمایه اجتماعی منفی درون‌گروهی، با افزایش جرایم مواجه خواهیم بود (۶).

خواجه نوری و زارعی محمودآبادی (۱۳۹۴)، در پژوهشی به مطالعه رابطه سرمایه اجتماعی و جرم جوانان شهر یزد پرداخته‌اند. این پژوهش نتایج حاصل از دو متغیره این پژوهش

با هدف بررسی رابطه سرمایه اجتماعی (درون و برون‌گروهي) با جرم در محدوده کل استان ایلام انجام گرفته است. داده‌های حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که بین سرمایه اجتماعی درون‌گروهي قوی و جرم و سرمایه اجتماعی برون‌گروهي ضعیف و جرم رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. نتایج مدل‌سازی معادلات ساختاری نیز نشان می‌دهد متغیر سرمایه اجتماعی درون‌گروهي و سرمایه اجتماعی برون‌گروهي در مجموع، ۸۹ درصد از واریانس ارتکاب جرم را تبیین کرده‌اند. بر اساس یافته‌های این تحقیق، از عوامل مؤثر بر افزایش جرم در استان ایلام می‌توان به فرسایش سرمایه اجتماعی برون‌گروهي و غلبه سرمایه اجتماعی درون‌گروهي اشاره نمود (۱۰). پیرسرای، شیری، مؤذن‌زادگان (۱۳۹۷)، در تحقیقی به بررسی رابطه سرمایه اجتماعی با پیشگیری از جرم پرداخته‌اند. در قلمرو این تحقیق، یک نگرش، دیدگاهی مضیق که تقابل و تلاقی سرمایه اجتماعی با رویکرد رسمی را تفسیر کرده و نگرشی دیگر، تعامل انگاره‌های سرمایه اجتماعی با نگرش‌های اجتماع‌محور در آینه رشدمداری را دنبال می‌کند. در این زمینه، نگارنده این تحقیق درصدد است به بررسی این مهم پردازد که آیا بین سرمایه اجتماعی در پرتو دیدگاه دوم رابطه وجود دارد یا خیر. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که رابطه مستقیم بین سرمایه اجتماعی در شاکله تقویت نهادهای مردمی و مدنی در پیشگیری از جرم وجود دارد (۱۱).

رزوتفلد، پی‌باومر و اف‌منسر در سال ۲۰۰۱ مقاله‌ای را با عنوان «سرمایه اجتماعی و قتل» منتشر نمودند. پژوهشگران در این مقاله، سرمایه اجتماعی را به‌عنوان یک ساختار پنهان با استفاده از مؤلفه‌های مشارکت در انتخابات، عضویت سازمانی و اعتماد اجتماعی سنجیده و رابطه آن را با نرخ قتل بررسی نموده‌اند. مدل‌های معادلات ساختاری نشان می‌دهد که ساختار سرمایه اجتماعی تأثیر مستقیم قابل توجهی بر میزان قتل و سایر متغیرهای ساختاری دارد؛ یافته حاکی از آن است که سرمایه اجتماعی فرسوده به سطوح بالایی از قتل کمک می‌کند و زمینه امیدوارکننده‌ای را برای تحقیقات آینده در مورد مکانیسم‌های ارتباط سرمایه اجتماعی با جرم در سطح کلان فراهم می‌کند (۱۲). بیرلین و هیپ در سال ۲۰۰۵ در

که چارچوب نظری آن مبتنی بر نظریه‌های پیر بورديو و پاتنام است؛ گویای این امر است که جنسیت مرتکبین، ارتباط محسوس و معناداری با بروز رفتار مجرمانه دارد، همچنین به بررسی تأثیر طبقه شغلی والدین بر جرایم نوجوانان پرداخته شده است. نتایج حاصل از رگرسیون چند متغیره این پژوهش نیز نشان می‌دهد که ۵ متغیر رضایت و ارتباط دوستانه افراد در محله، همبستگی برای جلوگیری از وقوع جرم در محله، شبکه اجتماعی، اعتماد اجتماعی و تحصیلات پدر و مادر در مجموع توانسته‌اند ۳۲ درصد از تغییرات رفتار مجرمانه جوانان را تبیین کنند (۷). میرفردی و فرجی (۱۳۹۵)، در تحقیقی به بررسی میزان گرایش به جرم و رابطه آن با میزان مشارکت و میزان کنترل اجتماعی (مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی) در شهر یاسوج پرداخته‌اند. این پژوهش با روش پیمایش و در مورد ساکنان ۱۸-۴۵ ساله شهر یاسوج انجام شده نشان می‌دهد که بین میزان مشارکت اجتماعی و گرایش به جرم رابطه معکوس و معنادار وجود دارد. در حالی که بین میزان کنترل اجتماعی و متغیر وابسته این تحقیق رابطه معناداری وجود ندارد. بین استفاده از رسانه‌های جمعی و گرایش به جرم رابطه معنادار وجود دارد. همچنین مردان و افراد مجرد نسبت به زنان و افراد متأهل گرایش بیشتری به جرم داشته‌اند. در مجموع متغیرهای تحقیق ۲۳/۴ درصد از تغییرات متغیر وابسته را تبیین نموده‌اند (۸). احمدی، شمسی و احمدی (۱۳۹۵)، در پژوهشی به تحلیل جامعه‌شناختی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرائم جوانان پرداخته‌اند. هدف این تحقیق بررسی و شناسایی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرائم در بین جوانان مجرم در زندان مرکزی شهر سنندج بوده است. روش این مطالعه پیمایش و یافته‌های آن نشان داده است که حجم و میزان جرایم ارتکاب یافته توسط جوانان، ارتباط دقیقی با میزان سرمایه اجتماعی آنان دارد؛ به طوری که میزان وقوع جرایم، در جوانانی سرمایه اجتماعی کمتری دارند، بیشتر است و بالعکس؛ جوانانی که از سرمایه اجتماعی بیشتری برخوردار باشند، کمتر مرتکب جرم می‌شوند (۹).

خدایاری، جهانبخش، حقیقتیان (۱۳۹۶)، در پژوهشی به مطالعه رابطه سرمایه اجتماعی و جرم پرداخته‌اند. این تحقیق

پژوهشی با عنوان «آیا سرمایه اجتماعی خوب است؟ سنت‌های مذهبی و جرم در جامعه آمریکا» با استفاده از سنت‌های مذهبی آمریکایی و سرمایه اجتماعی به‌عنوان پل ارتباطی و اتصال‌دهنده در جوامع نشان می‌دهند که اشکال مختلف سرمایه اجتماعی چگونه بر میزان جرم و جنایت تأثیر می‌گذارد. این پژوهش بین ۳۱۵۷ نفر در شهرهای مختلف ایالات متحده آمریکا انجام شده است. نتایج نشان می‌دهد که درصد بیشتری از ساکنان شهرستان‌ها که عضو شبکه‌های ارتباطی پروتستان‌های انجیلی هستند که در جوامع رواج یافته است به طور مداوم دارای نرخ بزهکاری بالاتری هستند و برعکس، افراد عضو شبکه‌های ارتباطی اصلی که پروتستان‌ها و کاتولیک‌ها را در جوامع پرورش می‌دهد، نرخ جرم کمتری دارند. نتایج این بررسی با تأیید تجربی مباحث نظری اخیر با تمرکز بر اینکه گروه‌های مختلف چگونه سرمایه اجتماعی را در جوامع پرورش می‌دهند، بیان می‌دارد که سرمایه اجتماعی همیشه رابطه معکوس و معناداری با میزان جرم و جنایت ندارد و افزایش سرمایه اجتماعی برای کاهش میزان جرم در همه جوامع مفید نیست (۱۳). بوانانو، مونتولیو و وانین (۲۰۰۹) در پژوهشی با عنوان «آیا سرمایه اجتماعی جرم را کاهش می‌دهد؟» به بررسی رابطه هنجارهای مدنی و شبکه‌های ارتباطی به‌عنوان دو مؤلفه سرمایه اجتماعی بر میزان جرم پرداختند. نتایج بررسی این پژوهشگران نشان می‌دهد که هنجارهای مدنی و شبکه‌های ارتباطی تأثیر منفی و قابل توجهی بر جرائم اموال (سرقت) در شهرهای مختلف ایتالیا دارند. متغیرهای زمینه‌ای از جمله تأهل، محل تولد، مهاجرت در این رابطه بی‌تأثیر نبوده است (۱۴). ساگرت، وینکل و استواتز مقاله «سرمایه اجتماعی و جرم و جنایت در مسکن‌های کم‌درآمد شهر نیویورک» در سال ۲۰۱۰ منتشر کردند. این پژوهش در پی آن است توضیح دهد آیا مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی می‌تواند نقش آینده‌نگر در پیشگیری از جرم در مناطق کم‌درآمد ایفا نماید و می‌توان رویکرد مفهومی جرم را با استفاده از سرمایه اجتماعی، اشکال مختلف مالکیت و ملاحظات طراحی محیطی تبیین کند. برای اثبات اثربخشی سرمایه اجتماعی در پیشگیری از جرم از داده‌های نظرسنجی

از ۴۸۷ ساختمان در بروکلین، نیویورک و داده‌های جرم از اداره پلیس شهر نیویورک استفاده شده است. بررسی و تحقیق در اطلاعات گویای این نتیجه است که سه پارامتر سرمایه اجتماعی (مشارکت اساسی در انجمن‌های مستأجر، هنجارهای اجتماعی مستأجر و سازمان رسمی ساختمان) در کاهش انواع جرائم در ساختمان‌های مورد مطالعه مؤثر بوده است (۱۵). رو و لی در مقاله «سرمایه اجتماعی و جرم: یک مطالعه فراملی» که در سال ۲۰۱۳ منتشر شده است بیان داشتند در مطالعات متعدد بارها و بارها تأثیر مستقیم و معکوس سرمایه اجتماعی بر میزان جرم تأیید شده است اگرچه رابطه بین این دو متغیر از لحاظ نظری قانع‌کننده و از نظر تجربی قوی است، اما تعداد انگشت‌شماری از مطالعات به بررسی تنوع ملی این دو متغیر پرداخته‌اند. به‌علاوه تاکنون هیچ پژوهشی انجام نشده است که سرمایه اجتماعی را با رویکرد چندسطحی و جرم را در سطح کلان و خرد را در نظر بگیرد. در نتیجه این پژوهش تلاشی برای پر کردن این خلأ پژوهشی بوده است. نتایج حاکی از آن است، در حالی که سطوح بالایی از سرمایه اجتماعی باعث کاهش احتمال بزه‌کاری سرقت دارد، اما هیچ تأثیر قابل توجهی در بزه‌دیدگی سرقت مشاهده نشده است. از سه بعد سرمایه اجتماعی، دو بعد اعتماد عمومی و هنجارهای اجتماعی تأثیرات قابل توجهی در بزه‌دیدگی سرقت در مسیر مورد انتظار اعمال کرده است (۱۶). آکچوماکا و ویل (۲۰۱۲) در پژوهشی با عنوان تأثیر سرمایه اجتماعی بر جرم (مطالعه موردی: هلند) علاوه بر بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم در پی توضیح علت ناهمگنی جرم در مکان‌های مختلف بودند در این پژوهش سرمایه اجتماعی به‌عنوان سازه‌ای نهفته در نظر گرفته شده و از شاخص‌های مختلفی مانند اهدای خون، میزان مشارکت در انتخابات، کمک‌های داوطلبانه در جهت رفاه جامعه و اعتماد تشکیل شده است. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد سرمایه اجتماعی در تبیین دلیل ناهمگونی جرم در فضا تأثیر بالایی دارد. همچنین تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی پس از کنترل طیف وسیعی از شاخص‌های اقتصادی-اجتماعی، با میزان جرم رابطه معناداری و معکوسی دارد. بدین‌معنا که با

قاعده، با افزایش سرمایه اجتماعی، درگیری‌ها و تعارضات اجتماعی به حداقل می‌رسد و رفتار فرصت‌طلبانه نیز کاهش می‌یابد. از سوی دیگر، این دیدگاه مطرح است که کاهش سرمایه اجتماعی، در افزایش حجم جرائم خشونت‌بار مؤثر است. در برخی زمینه‌ها، کنش‌های متقابل اجتماعی قوی‌تر، افراد را سوق می‌دهد که به خاطر سهولت مبادله اطلاعات و فنون کاهش هزینه‌های جرم، در فعالیت‌های مجرمانه وارد شوند.

در کنار مزایای توسعه سرمایه اجتماعی در کاهش جرم، باید پذیرفت که تقویت این پدیده اگر فقط در میان دسته‌ای خاص یا توده و قشر تبهکار یا منطقه‌ای محدود باشد، موجب افزایش بالقوه میزان جرم و خشونت هرچه بیشتر در میان آنها می‌شود. برعکس اگر سرمایه اجتماعی، تمام افراد جامعه را در برگیرد و روابط تمام افراد جامعه با یکدیگر مبتنی بر اعتماد باشد، این نوع سرمایه اجتماعی مفید بوده و بر کاهش جرم تأثیر می‌گذارد. از طرفی انسجام درون گروه‌های تبهکار و خشونت‌طلب، میزان صلح و سازش آنها با یکدیگر و امنیت اجتماعی را کاهش می‌دهد چرا که احساس تفوق و قدرت بیشتری می‌نمایند. از دیگر سو، وجود پیوند عمیق میان افراد جامعه، می‌تواند بستر مناسبی برای نفوذ مجرمین موفق باشد تا به نحوی تأثیرگذار در جامعه ظاهر شوند و افرادی را تابع خود گردانند. در مجموع سرمایه اجتماعی در سطح جامعه، موجب کاهش جرم و خشونت می‌شود و در برخی از گروه‌های خاص باعث افزایش جرم است. به هر حال برای رفع آشفتگی ناشی از تأثیرات پدیده سرمایه اجتماعی و استفاده هوشمندانه از آن، باید سعی در متعادل‌سازی آن و تمهید ابزارهایی برای حواشی آن نمود چرا که رابطه جرم و سرمایه اجتماعی پیچیده و دوسویه نیز می‌باشد یعنی وقوع جرم باعث کاهش حس اعتماد میان اعضا شود و سرمایه اجتماعی را کم کند، از سوی دیگر؛ احداث سازمان‌های اجتماعی برای جرم‌زدایی نیز می‌تواند موجب تقویت سرمایه اجتماعی شود (۵).

به بیان دیگر؛ امروزه ملاک و معیار برای اندازه‌گیری ثبات و امنیت جامعه، مقدار سرمایه اجتماعی و علاقه و وابستگی جامعه به ارزش‌ها و فضائل اخلاقی و هنجارهای جمعی است؛ در حالی که در گذشته این مهم را، میزان اقتدار و کنترل و نظارت

کاهش سرمایه اجتماعی، آمار جرم به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد (۱۷).

چهارچوب نظری

سنت‌های دیرین تفوریک و پژوهش‌ها در باب مسائل اجتماعی به اشکال مختلف به نقش سرمایه اجتماعی، به ویژه شبکه‌ها، هنجارها و اعتماد اجتماعی را در رابطه با جرم به طور مستقیم و غیر مستقیم پرداختند. برخی تئوری‌ها تأثیر یک یا چند مؤلفه سرمایه اجتماعی را بر روی جرم مورد آزمون قرار دادند، برخی دیگر تلاش نمودند خود مفهوم سرمایه اجتماعی را به‌عنوان یک سازه در نظر بگیرند و در سطوح مختلف و به روش‌های گوناگون رابطه آن را با انواع جرم بررسی نمایند؛ بنابراین تئوری‌های زیادی در طول زمان سعی نموده‌اند رابطه سرمایه اجتماعی و جرم را بررسی نموده‌اند که هر یک از بعد خاصی به این رابطه پرداختند و سعی نموده‌اند تا حدودی آن را تبیین نمایند. اگرچه هر دیدگاه به برخی از ابعاد این رابطه اشاره کرده است، اما هیچ‌یک از این نظریه‌ها به طور جامع مکانیزم‌های تأثیرگذار بر رابطه بین این دو متغیر را مطرح نکرده است. به طور کلی می‌توان گفت دو قاعده مبنایی در کاهش جرم به واسطه سرمایه اجتماعی وجود دارد:

قاعده نخست: پیرو نظریه فوکویاما مبنی بر تأثیر گسترده و محسوس اعتماد اجتماعی بر کاهش هزینه‌های گفتگو و تعامل است، که بسیاری نیز بر همین پایه معتقدند که سرمایه اجتماعی، موجب حل و فصل مسالمت‌آمیز تعارضات و اختلافات شخصی و اجتماعی می‌گردد که نتیجتاً کاهش هزینه‌های روابط اجتماعی را در پی دارد. از طرفی سرمایه اجتماعی، قالب‌های مشخصی از سازمان‌های اقتصادی را با بهره‌وری بیشتر روبه‌رو می‌گرداند؛ چه اینکه رابینسون و سیلز بر این باورند که مثلاً در یک سازمان تجاری، که بر پایه افزایش سرمایه اجتماعی است، موفقیت و رونق کسب و کار هر تاجر، مرتبط با وضعیت دیگر همکارانش است.

قاعده دوم: وجود ارتباطات وثیق و محکم میان اعضای یک جامعه، موجب کنترل جامع و بسیج همگانی برای مسئله سواری - کجانی در کنش‌های جمعی خود شوند. پیرو این

روش پژوهش

پژوهش حاضر با روش تحلیل ثانویه^۱ انجام شده است. در تحلیل ثانویه، از داده‌های گردآوری شده پیشین، جهت بررسی و تجزیه و تحلیل مجدد بهره گرفته می‌شود. با همین هدف در این پژوهش به منظور دستیابی به اهداف پژوهش، داده‌های حاصل از سنجش وضعیت سرمایه اجتماعی در کشور (۲۱) و آمار مرتبط با جرائم کشور که توسط مرکز آمار ایران (۲۲) هر پنج سال منتشر می‌شود، تحلیل نموده است. این داده‌ها مربوط به سال ۱۳۹۴ است (۲۴-۲۳).

یافته پژوهش

نتایج حاصل از توزیع نسبت‌ها نشان می‌دهد که ۶/۳ درصد از پاسخگویان در حد خیلی زیاد، ۱۲/۴ درصد در حد زیاد، ۲۰/۲ درصد در حد کم، ۳۰ درصد در حد خیلی کم و ۳۱/۱ درصد این سطح سرمایه اجتماعی را در حد متوسط داشته‌اند. این نتایج در جدول شماره ۱ آمده است.

جدول ۱. توزیع فراوانی درصدی میزان سرمایه اجتماعی کشور

میزان	فراوانی درصد
خیلی کم	۳۰
کم	۲۰/۲
متوسط	۳۱/۱
زیاد	۱۲/۴
خیلی زیاد	۶/۳

منبع: سنجش سرمایه اجتماعی کشور؛ ۱۳۹۴

سرمایه اجتماعی در قالب پنج بعد، اعتماد عمومی، ارزش‌ها و ویژگی‌های اخلاقی (منفی و مثبت)، تعاملات اجتماعی (خانوادگی، همسایگان و آشنایان و غریبه‌ها)، م‌تعلق و عرق ملی، رضایت از زندگی، امید و نشاط اجتماعی مورد سنجش قرار گرفته است. همان‌طور که در جدول شماره ۲ قابل مشاهده است بعد اعتماد عمومی با ۸۶/۵۱ درصد بیشترین میانگین و تعلق و عرق ملی با ۱۰/۳۱ پایین‌ترین میانگین مؤلفه سرمایه اجتماعی را در کشور دارد. همچنین میانگین سرمایه اجتماعی کشور برابر ۲۷۴/۱ است که پایین‌تر از عدد میانگین طیف (معیار) که عدد ۳۵۱ است، قرار دارد.

نهادهای رسمی تعیین می‌نمود (۱۸). پس اهمیت سرمایه اجتماعی که اعم است از حضور و فعالیت مردم و میزان اعتماد آنها به حاکمیت و نهادها، به مسئله امنیت جامعه باز می‌گردد.

همان‌طور که پیشتر اشاره شد، صرف وجود سرمایه اجتماعی به صورت ناقص و مدیریت نشده، بالقوه می‌تواند موجب افزایش جرائم و مخل امنیت نیز باشد؛ لکن به زعم هیلر اگر ابعاد سرمایه اجتماعی؛ خصوصاً حضور و مشارکت مردم هوشمندانه توسعه و تقویت یابد، می‌توان فضای جامعه را به طور طبیعی کنترل کرد؛ چرا که احساس ایمنی مردم را تقویت می‌کند (۱۹).

قابل توجه است که متمرکز شدن سرمایه اجتماعی در گروه‌های مافیایی یا اقشار خاص خشونت‌طلب موجب افزایش پدیده مجرمانه می‌شود و ضد امنیت است؛ چرا که همبستگی گروه‌های تبه‌کارانه، آنها را موفق‌تر می‌کند چنانچه وجود شبکه‌ها و اصول خاص و اعتماد درونی عمیقی در میان آنها، قابل مشاهده است. از طرفی افزایش سرمایه اجتماعی درون‌گروهی آنها موجب می‌شود که با دیگر گروه‌های بیرونی سر ناسازگاری بردارند و نزاع‌های دنباله‌داری در جامعه به وقوع بپیوندند و هزینه‌های سنگین ارتباطاتی را به بار آورند. از این رو؛ برای استفاده درست از سرمایه اجتماعی در راستای کاهش جرم و افزایش امنیت ضروری است که سرمایه اجتماعی در تمام جامعه و به صورت یکنواخت جریان یابد. لذا سرمایه‌های درون‌گروهی که محدود و متعین در جمعی خاص باشند؛ علاوه بر اینکه مردم و جامعه نمی‌توانند به این حلقه‌های دوستان اعتماد کنند، بلکه موجب رشد امنیت و افزایش سطح اعتماد آن جامعه نیز نخواهند بود.

به طوری که امروز در جوامع متمدن و مدرن، عضویت‌ها و نهادهای متکثری را شاهد هستیم که در عرض یکدیگر در تعامل هستند و برابری نسبی آنها در برخورداری از سرمایه اجتماعی، علاوه بر اینکه تبادلات و ارتباطاتی مبتنی بر صلح و سازش میان آنان ایجاد نموده، موجب تقویت و سرایت سرمایه اجتماعی در سطح کل جامعه نیز می‌شود. این در حالی است که در جوامع پیشامدرن هویت‌ها پراکنده هستند و با دیگر هویت و نهادها گسستگی دارند، ولی از درون دارای همبستگی بالا و از سرمایه اجتماعی نسبتاً بیشتری برخوردارند (۲۰).

این آماره (میانگین سرمایه اجتماعی کشور) در طیف یک تا صد، ۴۹ اعلام شده است.

جدول ۲. میانگین ابعاد سرمایه اجتماعی کشور

میانگین	ابعاد سرمایه اجتماعی
۸۶/۵۱	اعتماد عمومی
۲۴/۸۶	ارزش‌های و ویژگی‌های اخلاقی منفی
۲۳/۷۱	ارزش‌های و ویژگی‌های اخلاقی مثبت
۲۷/۲۳	تعاملات اجتماعی (خانوادگی)
۱۹/۸۲	تعامل اجتماعی با همسایگان و آشنایان
۱۴/۸۷	تعامل اجتماعی با غریبه‌ها
۱۰/۳۱	تعلق و عرق ملی
۱۶/۳۶	امید و نشاط اجتماعی
۴۹	سرمایه اجتماعی کل

منبع: سنجش سرمایه اجتماعی کشور؛ ۱۳۹۴

براساس بررسی‌های صورت‌گرفته ۳۱ درصد از پاسخگویان آمار جرم و جنات در کشور را در حد زیاد، ۲۹/۹ درصد در حد زیاد، ۱۶/۷ درصد در حد متوسط، ۸ درصد در حد کم، ۳/۶ درصد در حد خیلی کم اعلام کردند. میانگین جرائم در کشور ۱۴/۴۸ درصد اعلام شده است. در جدول شماره ۳ توزیع فراوانی میزان جرم و جنایت در از نظر پاسخگویان آمده است.

جدول ۳. توزیع فراوانی و میانگین میزان جرم و جنایت در سال ۱۳۹۴

جرم و جنایت	اصلاً	خیلی کم	کم	تا حدودی	زیاد	خیلی زیاد	میانگین
۱/۳	۳/۶	۸	۱۶/۷	۲۹/۹	۳۱	۱۴/۴۸	

منبع: سنجش سرمایه اجتماعی کشور؛ ۱۳۹۴

همان‌طور که در جدول زیر آمده است، آمار قتل در کشور در سال ۱۳۹۲ نسبت با سال ۱۳۹۱ افزایش داشته است، اما این میزان نسبت به سال ۱۳۹۳ ثابت بوده است. همچنین در سال ۱۳۹۴ نسبت به سال ۱۳۹۳ روند افزایشی داشته است در حالی که در سال ۱۳۹۵ در مقایسه با سال ۱۳۹۴ روند کاهشی داشته است.

جدول ۴. آمار قتل (نفر) در کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵

سال	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵
قتل (نفر)	۱۸۹۶	۱۹۰۶	۱۹۰۶	۱۹۲۰	۱۷۷۷

منبع: سالنامه آماری کشور؛ ۱۳۹۵

جهت بررسی فرضیه‌ها در این پژوهش از آزمون پیرسون بهره گرفته شده است. ضریب همبستگی پیرسون یا ضریب همبستگی حاصل ضرب گشتاور پیرسون میزان همبستگی

خطی بین دو متغیر را می‌سنجد. مقدار این ضریب بین ۱- تا ۱ تغییر می‌کند که یک به معنای همبستگی مثبت کامل و صفر به معنی نبود همبستگی است. همچنین علامت منفی در این آزمون به معنی رابطه معکوس بین دو متغیر است (۲۵). در منابع موجود آمده است ضریب بین ۰ تا ۰/۲۹ نشان از همبستگی ضعیف، ضریب بین ۰/۳۰ تا ۰/۶۹ نشان‌دهنده همبستگی متوسط و ضریب بین ۰/۷۰ تا ۱ نشان‌دهنده همبستگی قوی بین متغیرهاست.

آزمون همبستگی پیرسون نشان می‌دهد که بین ابعاد سرمایه اجتماعی و قتل همبستگی معناداری وجود دارد ($P = ۰/۰۰۰$) همچنین نمره آزمون پیرسون (r) حاکی از آن است که شدت رابطه ابعاد سرمایه اجتماعی با قتل رابطه در حد متوسط است. قابل ذکر است رابطه بین تمام ابعاد سرمایه اجتماعی به جز بعد ارزش‌ها و ویژگی‌های اخلاقی منفی با قتل منفی است که به این معنا است که رابطه معکوسی بین این متغیرها برقرار است، به عبارت دیگر با کاهش میزان سرمایه اجتماعی در جامعه، آمار رفتارهای خشونت‌آمیز و قتل افزایش می‌یابد. همچنین آمارها گویای این حقیقت است بین سرمایه اجتماعی با قتل یک همبستگی قوی و معکوس وجود دارد. نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش در جدول شماره ۵ قابل مشاهده است.

جدول ۵. نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش

آزمون پیرسون		
مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی	نمره آزمون (r)	سطح معناداری (P)
بعد اعتماد عمومی با قتل	-۰/۴۸	۰/۰۰۰
بعد ارزش‌های و ویژگی‌های اخلاقی منفی با قتل	۰/۵۱	۰/۰۰۰
بعد ارزش‌های و ویژگی‌های اخلاقی مثبت با قتل	-۰/۴۳	۰/۰۰۰
بعد تعاملات اجتماعی (خانوادگی) با قتل	-۰/۴۹	۰/۰۰۰
بعد تعامل اجتماعی با همسایگان و آشنایان با قتل	-۰/۴۸	۰/۰۰۰
بعد تعامل اجتماعی با غریبه‌ها با قتل	-۰/۳۸	۰/۰۰۰
بعد تعلق و عرق ملی با قتل	-۰/۴۴	۰/۰۰۰
بعد امید و نشاط اجتماعی با قتل	-۰/۵۳	۰/۰۰۰
سرمایه اجتماعی با قتل	-۰/۷۶	۰/۰۰۰

بحث و نتیجه‌گیری

اقدامات لازم جهت تقویت سرمایه اجتماعی بین افراد صورت

گیرد.

همان‌طور که بیان شد سرمایه اجتماعی مجموعه‌ای از عرف‌ها، ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی است که در اثر تعامل و تقابل با دیگران شکل می‌گیرد. با توجه به نقش و اهمیت این سرمایه در پیشگیری از جرم، پژوهش‌های بسیاری به روش‌های مختلف به بررسی رابطه بین این دو مؤلفه پرداختند چرا که ماهیت و محتوای سرمایه اجتماعی با موضوعات و مسائل در حوزه علوم انسانی و اجتماعی از جمله آسیب‌های اجتماعی از جمله جرم ارتباط پیدا می‌کند. به همین منظور درصد برآمدیم تا با علاوه بر بررسی وضعیت سرمایه اجتماعی کشور و آمار جرایم بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵، به بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و جرم قتل بپردازیم.

بررسی‌ها نشان می‌دهد که میانگین سرمایه اجتماعی کشور ۴۹ درصد است که پایین‌تر از میانگین طیف است. به علاوه آمار قتل در کشور از سال ۱۳۹۱ تا سال ۱۳۹۴ روند افزایشی داشته، اما در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۱۳۹۴ این میزان کاهش داشته است. همچنین آزمون‌های آماری نشان می‌دهد که بین سرمایه اجتماعی کل و تمام ابعاد آن با قتل همبستگی معناداری وجود دارد، یعنی کاهش سرمایه اجتماعی بر افزایش آمار جرم و جنایت (قتل) تأثیر معکوس دارد.

شایان ذکر است نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش مداح و شریفی (۱۳۹۰)، آقاعلیان (۱۳۹۲)، رزاقی و رضوانی (۱۳۹۲)، خواجه و محمودآبادی (۱۳۹۴)، میرفردی و فرجی (۱۳۹۵)، احمدی، شمسی و احمدی (۱۳۹۵)، خدایاری، جهانبخش، حقیقتیان (۱۳۹۶)، پیرسرائی، شبیری، موذن‌زادگان (۱۳۹۷)، رزوتفلد، پی‌باومر و افمنسر (۲۰۰۱)، بوانانو، مونتولیو و وانین (۲۰۰۹) و آکچوماکا و ویل (۲۰۱۲) همراستا بوده است.

براساس آنچه در این پژوهش مطرح شد، می‌توان بیان داشت که فرسایش سرمایه اجتماعی در افزایش جرایم و رفتارهای خشونت‌آمیز نقش بسیار مؤثری و قابل اهمیتی دارد بنابراین به نظر می‌رسد به منظور افزایش امنیت در جامعه و کاهش آمار جرایم و رفتارهای خشونت‌آمیز در کشور باید

References

1. Babaie A, Firouzjaiyan Y. The Sociological Analysis Of Effective Factors On Law Evasion (Metal Analysis From Present Researches). Daanesh-E-Entezami 2010; 11: 81-106.
2. Talezari M. A Comprehensive Overview of Social Capital. Journal of New Research Approaches in Management and Accounting 2013; 3-12: 186-213.
3. Madah M, Sharifi N. Analysis of The Relationship Between Social Capital and Crime. Quarterly Journal of Law Enforcement Order and Security 2011; 11-3: 134-155.
4. Aghalian-Dastjerdi Z. The Effect of Social Capital in Crime Prevention. Master Thesis in Criminal Law; Faculty of Humanities Kashan University; 2013. p. 175.
5. Chalabi M. Analysis of The Relationship Between social capital and crime at Micro and Macro Levels. Iranian Journal of Sociology 2005; 6: 3-44.
6. Razeghi N, Rezvani M. Sociological Explanation of Relationship Between Social Capital And Crime. Criminal Intelligence Researches 2013; 8-3: 31.
7. Khajeh-Nouri B, Zare'i-MahmoudAbadi 'AR. The Relationship Between Social Capital and Crime of Study Youth: Youth of Yazd. Strategic Research on Social Issues in Iran (Strategic Research on Security and Social Order 2016; 1-12: 1-14, 5.
8. Mirfardi A, Faraji F. A Study of Tendency Toward Law-Breaking and its Relationship To Social Participation and Social Control in Yasouj. Journal of Applied Sociology 2016; 62-2: 93-110.
9. Ahmadi S, Shamsi R, Ahmadi B. Sociological Analysis of The Relationship Between Social Capital And Youth Crime. Institute of Humanities and Cultural Studies 2017; 4: 23-49.
10. Khodayari S, Jahanbakhsh E, Haghghatian M. The Relationships Between Social Capital And Law-Aversion; Sociological Explanation. Social Capital Management 2017; 4-2: 265-282.
11. Pirsaraee A, Shiri 'A, Mo'azen-Zadegan H. The Relationship Between Social Capital and Prevention of Crime (Case study: Malard County). Autumn 2015 to Summer 2016). Journal of Social Capital Management 2018; 5-1: 25-42.
12. Rosenfeld R, Baumer EP, Messner SF. Social Capital and Homicide. Social Forces 2001; Vol. 80: 283-310.
13. Beyerlein K H, John R. Social Capital, Too Much of A good Thing? American Religious Traditions and Community Crime. Social Forces 2005; Vol.84-2: 995-1013.
14. Buonanno P, Montolio D, Vanin P. Does Social Capital Reduce Crime? The Journal of Law and Economics 2009; Vol. 52-1: 145-170.
15. Saegert S, Winkel G, Swartz CH. Social Capital and Crime In New york city's Low-Income Housing. Housing policy Debate 2010; Vol. 13-1: 189-226.
16. Roh S L, Ju-Lak. Social and Capital Cross: A Cross-National Multilevel Study. International Journal of Law, Crime and Justice 2013; Vol. 41-1: 58-80.
17. akçomak SW Baster. The Impact of Social Capital on Crime: Evidence From The Netherland. Regional Science and Urban Economics 2012; Vol. 42-2: 323-340.
18. Zakeri-Hamaneh R, Afshani S'A, Askari-Nodoushan 'A. Investigating the Relationship Between Social Capital and The Level of Social Security in Yazd. Iranian Journal of Sociology 2012; 3-38: 83-110.
19. Modiri A. Crime, Barbarism and Safety In Urban Spaces. Social Welfare 2006; 22.
20. Joyandeh AH. Investigating the Role and Position of Islamic Azad University in Social Security and Providing Management Strategies for its Promotion. Azad University Tehran Research Sciences Branch 2008; 12: 38.
21. Monitoring I.M.O.I.N.S.A.O.N.C.f.S. Measuring the Country's Social Capital. Iran Ministry of Interior; 2018.
22. iran s.c.o. Statistical Yearbook of the Country, Presidency, Planning Management Organization, Statistics Center of Iran. Statistics Center of Iran: Office of the Department of Public Relations and International Cooperation statistical center of iran; 2018. Vol. 400. p. 125.
23. Translators B.H.N. How to do Social Research; ed. 978-964-312-912-5; 2019: 130.
24. David N, Larijani F, Fazeli R. [Translated Baqer Sarukhani with Introduction]. Research Methods in Social Sciences. Radio and Television of the Islamic Republic of Iran (Soroush); 2011. Ed. 964-435-941-0. IRAN.
25. Glenn G, A.G.G, Lawrence M, et al (Authors). Applied Multivariate Research (Design and Interpretation); 2020. ed. 978-964-2802-80-7. IRAN.